

tej skladbi č. g. dr. Anton Medved, profesor v Mariboru, besede lepo popravil. Tudi ta skladba je marljivo delo v strogo cerkvenem duhu, dobro ubrana in milodoneča in bo gotovo naredila dober utis, in se tudi to delo g. V. Stolcerja čast. duhovščini, gg. učiteljem in organistom priporoča. Partitura bo veljala po pošti 55 kr., koji znesek naj gospodje, kateri to skladbo želé, najhitreje in v obilnem številu g. Valentinu Stolcerju, učitelju v Razboru pri Slovenjgradcu, pošljejo, da bo mogoče to mašo brž tiskati dati. Naročninam brez denarja se ne bo ustreglo.

Iz Stavenšinec blizu Radgone. (Obč. reč.)

Pri vseh volitvah v občinski zastop se je videlo letos precej živahno gibanje. Tako tudi pri nas, ki smo volili skorej najzadnji in sicer dne 28. aprila. Iz naše občine je prišlo precej volilcev, manj pa iz Očeslavec. Volitev se je vršila celo v slovenskem duhu, mirno, složno in postavno. Voliti smo imeli po postavi 12 odbornikov, 10 jih je bilo izvoljenih v našo občino in 2 v očeslavsko. Lahko je tedaj sklepati, da smo dne 5. maja enoglasno izvolili Franca Majžirja za župana in sicer že tretjokrat. Istega dne smo imenovali gospoda notarja Otona Ploja v Gornji Radgoni za častnega občana in mu poslali častno, od odbornikov podpisano pismo. Ob enem smo sklenili zanaprej vse slovenski uradovati.

Izpred Boča. (Smrt zajcem!) Dosihdob se prebivalci mest in trgov na Spodnjem Štajarskem za lovsko postavo niso dosti zmenili; borbo zoper to postavo in zajce prepuščali so večinoma slovenskemu kmetu. Ni čuda, da so imeli dosedaj v deželnem zboru štajarskem večino zagovorniki lova in prijatelji zajcev, veliki posestniki, zastopniki mest in trgov, trgovskih in obrtnih zbornic, ker so njim zastopniki naših mest in trgov skoro brez izjeme pomagali! Mariboržanom začelo se je prvim daniti; škoda, katero so napravili zajci letos na sadnem drevju in tudi po vinogradih, posebno po novozasajenih, odprla jim je oči. Zdaj so začeli verovati, da naši kmetje in drugi posestniki imajo uzroka dovolj, da ne marajo zajcev in lovske postave. Prišli so pozno do tega spoznanja, pa prepozno še ni! Kmečki posestniki dobili so zaveznike v borbi proti lovski postavi. Bilo pa bi spet škodljivo, borbo prepuštili mestjanom in tržanom. To ne sme biti, ampak zdaj moramo napeti vse sile, da pridemo venar enkrat do cilja! Da podpremo naše pritožbe in našo zahtevo, naj vsak poškodovanec dá svojo škodo in to, kar se je cenilo, na tanko popisati; župani naj zapisnike poberejo in hranijo, da se more za vsako občino, in če treba tudi za celi okraj sestaviti pregled cele letošnje škode! Tak pregled se mora razglasiti po časnikih, svoje dni pa tudi predložiti deželnemu zboru. Upam, da se bodo gospodje ustrašili števil, in da bodo dali slovo sedanji lovski postavi!

dr. J.

Iz Žalca. (Ponesrečen shod.) Ono nedeljo so sklicali socijalni demokrati javen shod v Grižah. Tega shoda smo se udeležili tudi krščanski socijalisti in sicer v tako ogromnem številu — bilo nas je okoli 400 —, da so se nas zbal socijalisti. Shod je bil napovedan ob 1/3.; točno ob 1/3. se pripelje vladni zastopnik. Mislili smo, da se bode sedaj otvorilo zborovanje, toda čakali smo zastoj tri četrti ure. Glavni agitator Miha Čobal, delavec iz Köllacha — škoda za denar, ki ga je potrosil za vožnjo — letal je vedno gledat, če prihaja pomoč iz Žalca in Celja. Siromak je bil od jeze rdeč kakor rak; toda socijalni demokrati so ga pustili na cedilu. Prišli so sicer do savinjskega mosta, ko pa tam zvedo, da so se tudi krščanski socijalisti sami povabili, so jo pobrisali nazaj. Ob 1/4. uri nam vendar naznani Miha Čobal, »da danes zborovanja ne bode, ker govorniki niso prišli, sam pa govoriti ne more«. — »Saj sploh

ne potrebujemo zborovanja«. — »Ostanite doma!« — »Prihranite si drugokrat denar za vožnjo, ali ga pa razdelite med uboge!« »Taki, kakor ste vi, nas ne bodo podučevali, zato imamo duhovnike«, odgovarjali so krščanski delavci. Miha pa jo je popihal pri stranskih vratih. Med tem so zapeli pevci »slov. kat. delavskega društva« delavsko pesem, zaklicali trikratni živio vrlim griškim možem in fantom in potem se razšli. — Moram se omeniti komisarja; mož je sicer izredno strog, da hujše ne rečem, proti krščanskim socijalistom, toda usmiljen do socijalnih demokratov. Vzel je Miha Čobala na svoj voz in ga zapeljal na kolodvor v Žalec. V tem so si edini — v boju zoper sv. cerkev!

Od Sv. Križa na Murskem polju. (Svečanost.) V nedeljo, dne 12. t. m., smo obhajali v naši farni cerkvi kaj lepo svečanost. Novi Marijin oltar se je blagoslovil. Oltar je izdelan v čistem gotičnem slogu. Po načrtu dobro znanega, a že umrlega risarja Miko- viča so ga izdelali graški strokovnjaki mizar Rossman, kipar Gschiel in zlatar Sirach. Delo je sicer drago, a je lepo ter umetno. Posvečen je oltar Lurški Materi božji, katere kip stoji v sredini oltarja, na straneh vidimo kip sv. Alojzija in kip sv. Antona Padovanskega. Blagoslovili so ta oltar prečastiti gosp. kanonik dr. Iv. Križanič, kateri so, kakor so sami v pridigi omenili, kaj radi prevzeli to nalogo. Ker so sami goreči častilec Marijin, tako je njih srčna želja, da se Marija povsodi časti, posebno pa v njihovi rojstni fari. Z radostnim srcem so nam zaklicali tedaj s prižnice znane besede šmarnične pesmi:

„Sredi polja cerkev stoji,
V njej se oltarček res v zlatu blišči,
In biser oltarja, kot jutranja zarja,
Podoba Marije Device stoji.“

Prisrčna zahvala tedaj prečastitemu gosp. kanoniku za lepe besede, srčna zahvala pa tudi veleč. gosp. dekanu Iv. Skuhali, kakor tudi vsem sosednim gospodom župnikom, da so nas počastili s svojo prisotnostjo. Iz globočine srca zahvalimo pa se posebno našemu gospodu župniku, A. Lackotu, kateri so si z novim oltarjem spletli nov lavorov listek v venec zaslug za našo farno cerkev. Bog nam jih še ohrani mnoga leta!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se vrnili iz Pulja dne 12. t. m. in so zaslišali ogerskega ministrskega predsednika. Temu so dnevi šteti. — V državnem zboru so se poslanci v treh sejah bavili z davčno preosnovo in sicer o rentnem davku. Dne 13. t. m. se je razpravljalo o obdavčevanju rodovin. Načrt določa, da se morajo posebe obdavčiti mož, žena in otroci, če vsak zase zasluži. Ako se znesek skupno vporablja, obdavčiti se mora skupni znesek. Temu so se pravi ljudski zastopniki odločno upirali, med temi kranjski poslanec Pfeifer; toda zastoj. — Dne 14. t. m. je bil znani krščanski poslanec dr. Karol Lueger izvoljen za dunajskega I. podžupana. Ker je župan dr. Gröbl odstopil, vodi dr. Lueger županstvo. Liberalci so sila potrti.

Česko. Svatopluk Čech, izvoljen v državni zbor, ni vsprejel volitve. — Na kmetiskem shodu v Piseku so govorili poslanci Engel, Vašaty in Janda. Med zbranimi kmeti pa je nastal tako velik vrišč, da je moral shod prenehati. — Dne 15. t. m. se je odprla v Pragi češkoslovenska narodopisna razstava. — Govori se, da o binkošti preneha v Pragi izjemno stanje. Čas bi res že bil!

Moravsko. Pred tednom je umrl staročeški deželni in državni poslanec dr. Jos. Fanderlik. Namesto njega bode gotovo kak Mladoček izvoljen. — Olumuški knezonadškof dr. Kohn so postali cesarjev tajni svetovalec.

Stajarsko. Pred tednom je »Neue Freie Presse« s kislim obrazom izjavila, da bode državni zbor celjsko slov. gimnazijo dovolil; kajti za njo so tudi Poljaki. — Zadnji ponedeljek zvečer je bil velik shod katol. konservativnega ljudskega društva v Gradcu.

Koroško. Narodni zastop občine Tolsti vrh je sklenil, da bode za občino Tolsti vrh osnoval lastno solo s slovenskim učnim jezikom. Tudi se je v isti seji sklenilo slovensko uradovanje. — Občina Bistrica v Rožu je imenovala poslanca Ghona častnim občanom. Zaradi kakih zaslug?

Kranjsko. Prezv. knezoškof so izdali pastirski list o potresu. Milo tolažijo ponesrečene vernike ter zaobljubijo za Ljubljano vsakoletno procesijo s presv. R. Telesom na veliko noč in pet večnih sv. maš. — Deželni zbor se snide prve dni junija. — Zadnje nedeljo je bil shod katol. izobraževalnega društva v Begunjah nad Cerknico. — Dne 16. t. m. se je odprla nova pošta v Selcah pri Škofji Loki.

Primorsko. Dne 9. in 10. t. m. so bile v pričo svetlega cesarja velike slavnosti v Pulju. Blagoslovila in v morje se je spustila vojna ladja »Monarch« ter so bile pomorske vojaške vaje. Slovensko in hrvaško ljudstvo je milostnega vladarja povsod navdušeno pozdravljalo s krepkimi živio-klici.

Ogersko. Na vso silo hoče madjarska liberalna vlada, naj se odstrani dunajski papežev nuncij Agliardi, ker potovaje po Ogerskem ni hotel in mogel govoriti zoper krščansko ljudsko stranko. Vsi avstrijski katoličani pa te dni Madjarom v sveti jezi kličejo: Mi ne pustimo, da bi vi s papeževim zastopnikom pometali! — Dne 14. t. m. je gosposka zbornica tretjkrat zavrgla postavni načrt o brezverstvu. Banffyjevo ministerstvo je pobito in že pobira šila in kopita.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so izdali pismo na vse vernike, v katerem jih opominjajo, naj pred binkoštni prosijo Boga sv. Duha, da bodo katoličani jedini, razkolniki pa se naj vrnejo v naročje katol. cerkve. — Dne 9. maja so bili avstrijski poljski romarji pri papeževi sv. maši.

Italijansko. Vendar so volitve v poslansko zbornico razpisane! Vršile se bodo dne 26. t. m.; dne 8. junija se že snidejo poslanci. Teh volitev se zvesti katoličani ne bodo udeleževali, ker sedanje italijanske države ne smejo priznavati.

Belgijsko. Med katoliško stranko vre. Velik del se je že odkrušil in se organizoval kot katoliška demokratska (delavska) stranka. Razpor je nastal, ker konservativna stranka v občinskih zastopih delavcem ni hotela dopustiti toliko upliva, kakor ga imajo v zbornici poslancev.

Nemško. Državni zbor je odklonil predlogo proti prehucuhom. Zaradi tega se širijo govorice, da odstopi minister notranjih stvari Köller in pa državni kancelar Hohenlohe. V nedeljo sta bila oba pri cesarju, ki se je z njima dolgo pogovarjal.

Srbsko. Dne 9. maja je dospela v Belgrad kraljica Natalja. Na kolodvoru jo je pozdravil kralj Aleksander in vsi ministri. Tudi ljudstvo jo je povsod navdušeno pozdravljalo. Vse mesto je bilo v zastavah. Naj njen prihod donasa državici srbski mnogo sreče!

Azija. Japonska vlada se je vsled pritiska Rusije, Nemčije in Francije odrekla polotoku Liao-Tungu. Za-

radi tega je japonsko ljudstvo sila razjarjeno in se je bati ustaje, česar se je že bilo bati pred vojsko s Kitajci.

Afrika. Dne 2. t. m. so Francozi na otoku Madagaskar vzeli mesto Marovoay. Prava vojna se začne koncem tega meseca, ker se je do tedaj pridejo vse vojne čete na Madagaskar.

Za poduk in kratek čas.

Spomini na mojo pokojno mamico.

Češki episkop Václav Kosmak; poslov. Ciriljev.

Do sedaj se nisem dal niti besedice v tisek. Greh je, zakopati od Boga prejeti talent, četudi je majhen. Je mnogo pisarjev, kateri z gnusnimi spisi kazijo naše dobro ljudstvo. Mnog izmed njih nima večje nadarjenosti, nego jaz, ali premnog ima grši namen in žalibog več gorečnosti. Zato: »Na boj, mladenič!« Začenjam s spomini na tebe, v Gospodu umrla mamica, ti zvezda mojega življenja! Z nebes gledaj dol name, blagoslovi moja dela, da bom tvoj otrok ne samo po telesu, nego tudi po sreči in duši. Ponosen sem na-te! Sin sem kraljice! Mojej mamici zablščal je okrog čela diadem čednosti. Mamka, prosi za-me, da bož mogla tudi ti biti ponosna na-me — ko umrjem.

Kedarkoli se spomnim katerega izmed umrlih znancev, strepeče mi strahu sree. Vice in včasi tudi pekel mi pride na misel. Spomin na mojo mamico pa mi pada v dušo, kakor majnikovo solnce. Niti enkrat mi je ni domisljija pokazala v vicah. Verujem, da je en Bog; verujem, da je moja mamica pri njem.

Kedar zvečer ugledam zvezdje »voz« imenovano, se vsikdar spomnim svoje mamice. Zastonj sem iskal po vseh kotih svoje notranjosti temu uzroka.

Brezdvomno so bili moja mati prva moja učiteljica zvezdoslovja in mi boljše od vsakega doktorja vcepili kozmologični (svetoslovni) dokaz bilja božjega v sree. Svet mi je mnogo iztrgal; tega materinega učenja ne iztrga mi nikdar.

Bilo mi je pet let. Moj najmlajši bratec, takrat okoli pol leta star, ležal je v zibelki in spal. Bilo je zvečer. Mati so rekli: »Otroci, idite molit, predno greste spat!« Pokleknil so z nami k zibelki ter sklenili spečemu bratu ročice kakor k molitvi. »Otroci, jutri bode god sv. Frančiška Pavlanskega. Naš Franček bo imel praznik. Ne more še revež sam moliti k svojemu patronu; pojdite, da molimo zanj!« Molili smo. Mati so se jokali.

Pri bogateh je ob takih dneh gostovanje in teče šampanjec. Mojej materi so tekale solze — šampanjske kakor angeljske.

Moj oče so bili cerkovnik. Nekoč ni bilo nikogar doma. Mati so šli opoldne sami zvonit. Jaz, takrat še majhen deček, šel sem z njimi v zvonik. Ogledal sem si iz zvonika do tedaj mi neznani svet. Moj Bog, kako je bil mojim mladim očem ta svet velik! Videl sem krasno, rodovitno krajino, žita, travnike, gozde, ribnike; vasi Jakobovo, dalje Ljutogor in celo v vzadju v megleni daljini Budejovice. Za Budejovicami se je nagnilo nebo k zemlji. »Mamica«, vprašal sem v svoji otroški radovednosti, »je tam doli že konec sveta in se začenjajo tam že nebesa?«

»O ne, moje dete! Ako bi prišel do Budejovic, videl bi zopet nov kos zemlje, in ako bi šel dalje, zopet nov in tako naprej. To se nam le tako dozdeva. Ali da